

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **T. T. N.**, zast. JUDr. Hugo Körblem, advokátem se sídlem Hybernská 1007/20, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2025, č. j. MV-204020-4/SO-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2026, č. j. 38 A 5/2026 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované.

[2] Žalobkyně přicestovala do ČR, aby se připravila na vysokoškolské studium, konkrétně absolvováním kurzu českého jazyka organizovaného veřejnou vysokou školou. Následně pokračovala v dalších jazykových kurzech českého jazyka, přičemž jí bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“, tedy za účelem vzdělávání, které nebylo studiem podle § 64 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., zákon o pobytu cizinců. Před skončením platnosti tohoto oprávnění podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu za účelem „ostatní/jiné“. Ministerstvo vnitra žádost podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců zamítlo, neboť shledalo jinou závažnou překážku jejího pobytu na území ČR. Dospělo k závěru, že další pokračování v jazykové přípravě již nesměřovalo k původně deklarovanému cíli, tedy k zahájení vysokoškolského studia, nýbrž představovalo opakované a bezcílné navštěvování jazykových kurzů. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala žalobkyně odvolání, které žalovaná zamítla. Proti rozhodnutí žalované se poté bránila žalobou u městského soudu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[3] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[4] Stěžovatelka namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a nesprávné právní posouzení věci městským soudem. Ten se podle jejího názoru nedostatečně vypořádal s postupem žalované při výkladu neurčitého právního pojmu „jiné závažné překážky“ a nezákonným požadavkem splnění cíle pobytu a posunu ve studiu. Stěžovatelka rovněž namítá, že správní orgány nepřípustně rozšířily omezení dle § 44a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, které dopadá na prodloužení pobytu za účelem studia, i na pobyt za účelem „ostatní/jiné“. Dále argumentuje usnesením NSS z 8. 4. 2025, č. j. 2 Azs 64/2024-38, kterým byla obdobná právní otázka předložena rozšířenému senátu; v tomto usnesení NSS kritizoval postup správních orgánů jako nezákonný. Stěžovatelka se dovolává zásady legitimního očekávání, podle níž mají správní orgány dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných či obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Namítá rovněž zásah do svého osobního a rodinného života. Městský soud také nedostatečně posoudil důkazy týkající se jejího studia, zejména skutečnost, že byla přijata ke studiu na vysoké škole a dne 10. 9. 2025 podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.

[5] Stěžovatelka navrhla napadený rozsudek zrušit.

[6] Žalovaná ve vyjádření odkázala na své předchozí závěry a na rozsudek NSS z 2. 2. 2026, č. j. 5 Azs 194/2025-33, který se týkal obdobné věci. Dále uvedla, že v obdobných případech je patrný postup některých žadatelů o pobytová oprávnění, jehož cílem je zajistit si bezproblémový a nenáročný pobyt v ČR a s tím spojené výhody. Navrhla kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] NSS se nejprve dle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Nepřijatelnost NSS podrobně vyložil v usnesení z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Napadený rozsudek městského soudu vychází z právních závěrů, které mají základ v judikatuře NSS, žádná z otázek není nová. Soud uvedená východiska respektuje a nijak z nich nevybočuje. Stejně tak nelze konstatovat, že by se dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky. Kasační stížnost proto svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

pokračování

[10] K problematice nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí se NSS již mnohokrát vyjádřil. Podle ustálené judikatury je soudní rozhodnutí přezkoumatelné, je-li z něj patrné, z jakého skutkového stavu soud vyšel, jak jej právně posoudil a proč nepřisvědčil podstatné argumentaci účastníků řízení (srov. rozsudky NSS z 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, a z 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, jakož i usnesení rozšířeného senátu z 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS). Městský soud své závěry odůvodnil srozumitelně a v rozsahu umožňujícím kasační přezkum. Není povinen výslovně reagovat na každý dílčí argument stěžovatelky, pokud z jeho odůvodnění plyne, jakými úvahami se řídil a proč žalobní argumentaci nepřisvědčil.

[11] Stěžovatelka namítá, že správní orgány a městský soud nesprávně vyložily pojem „jiné závažné překážky“ a že po ní fakticky požadovaly splnění cíle pobytu, který zákon nepředpokládá. NSS se výkladem pojmu „jiná závažná překážka“ již zabýval. Jedná se o neurčitý právní pojem, u něhož správní orgán musí vymezit, v jakém jednání žadatele tuto překážku spatřuje, a své závěry vztáhnout ke konkrétním okolnostem věci (viz rozsudky NSS z 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69, a z 16. 9. 2019, č. j. 5 Azs 166/2019-27). Neplnění, popřípadě pouze formální či účelové naplňování deklarovaného účelu pobytu, může takovou překážku představovat. Ve vztahu ke studiu NSS dovodil, že pobyt za tímto účelem náleží cizincům, kteří skutečně a vážně studují, nikoli těm, u nichž vzdělávací aktivita slouží jen jako prostředek k dalšímu setrvání na území (srov. rozsudek NSS z 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33). U účelu „ostatní/jiné“ je správní orgán oprávněn hodnotit, zda deklarovaná aktivita skutečně odůvodňuje dlouhodobou přítomnost cizince na území ČR (srov. rozsudek NSS z 21. 10. 2024, č. j. 7 Azs 22/2024-27).

[12] Námitkou ohledně „cíle“ pobytu se již NSS rovněž zabýval. Ve skutkově srovnatelné věci, uvedl, že pokud cizinec jiný účel svého pobytu neuvede, je třeba vycházet z toho, že cílem jeho pobytu je nadále zahájení studia na vysoké škole (viz rozsudek NSS z 2. 2. 2026, č. j. 5 Azs 194/2025-33). Žalovaná tak nepožadovala splnění nové zákonem nestanovené podmínky. Omezení dle § 44a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců nebylo použito jako přímý zamítací důvod pro pobyt za účelem „ostatní/jiné“, ale jako podpůrné systematické východisko pro závěr, že zákon nepočítá s neomezeným prodlužováním pobytu založeného na jazykové přípravě (viz rozsudek NSS z 2. 2. 2026, č. j. 5 Azs 194/2025-33). Městský soud postupoval správně, pokud uzavřel, že správní orgány neposuzovaly splnění zákonem nestanovené podmínky, ale zkoumaly, zda deklarovaný účel pobytu stěžovatelky byl skutečně naplňován a zda další jazykový kurz odůvodňoval prodloužení jejího pobytového oprávnění.

[13] K námitce zásahu do soukromého a rodinného života nemohl NSS přihlížet, neboť ji stěžovatelka neuplatnila před městským soudem a poprvé ji vznesla až v kasační stížnosti (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nadto k ní neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly založit přesah jejích vlastních zájmů.

[14] Správní praxí zakládající legitimní očekávání se již NSS také zabýval. Musí být ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností správních orgánů, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů (usnesení rozšířeného senátu NSS z 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelka ale takovou praxi neoznačila.

Skutečnost, že v jiných pobytových věcech bylo pobytové oprávnění prodlouženo, neznamená, že musí být vyhověno i její žádosti (srov. usnesení NSS z 16. 1. 2025, č. j. 7 Azs 271/2024-33; obdobně usnesení NSS z 27. 11. 2025, č. j. 5 Azs 264/2024-38). Každý případ je třeba posuzovat individuálně, což městský soud i správní orgány učinily.

[15] K odkazu na usnesení NSS č. j. 2 Azs 64/2024-38, kterým byla věc předložena rozšířenému senátu, NSS uvádí, že rozšířený senát již ve věci rozhodl usnesením z 31. 3. 2026, č. j. 2 Azs 64/2024-53. Jím řešená otázka na nynější věc nedopadá, neboť se týkala vazby kurzů anglického jazyka k území ČR, zatímco v projednávané věci jde o opakované absolvování kurzů českého jazyka ve vazbě na dosavadní pobytovou a studijní historii stěžovatelky.

[16] S důkazy týkajícími se přijetí stěžovatelky ke studiu na vysoké škole se městský soud dostatečně vypořádal. Uvedl, že přijetí stěžovatelky na vysokou školu je irelevantní a že potvrzení o podání žádosti o nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia nemá na věc vliv. Tento závěr odpovídá judikatuře NSS (viz rozsudek NSS z 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, srov. rozsudek NSS z 28. 4. 2020, č. j. 4 As 372/2019-42). Pozdější žádost stěžovatelky o dlouhodobý pobyt za účelem studia je samostatným řízením a její výsledek nebyl předmětem přezkumu v projednávané věci.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu